

Закон Рэспублікі Беларусь

№1926-ХІІ

Аб нацыянальных меншасцях у Рэспубліцы Беларусь

ад 11 лістапада 1992 года

(Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., № 35, ст. 550)

[Змены і дапаўненні:

Закон Рэспублікі Беларусь ад 5 студзеня 2004 г. № 261-3
(Нацыянальны рэстр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2004 г., № 4, 2/1010);
Закон Рэспублікі Беларусь ад 7 мая 2007 г. № 212-3
(Нацыянальны рэстр прававых актаў Рэспублікі Беларусь,
2007 г., № 118, 2/1309)]

Гэты Закон грунтуецца на Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, прынцыпах міжнароднага права ў галіне правоў чалавека і нацыянальных меншасцяў і накіраваны на стварэнне ўмоў для свабоднага развіцця нацыянальных меншасцяў, а таксама на абарону правоў і законных інтарэсаў асоб, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў.

Артыкул 1. Для мэтай гэтага Закона пад асобамі, якія належаць да нацыянальных меншасцяў, разумеюцца асобы, якія пастаянна пражываюць на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь і маюць грамадзянства Рэспублікі Беларусь, якія па свайму паходжанню, мове, культуры ці традыцыях адрозніваюцца ад асноўнага насельніцтва рэспублікі.

Артыкул 2. Прыналежнасць да нацыянальнай меншасці з'яўляецца пытаннем індывідуальнага выбару грамадзяніна Рэспублікі Беларусь.

Выбар грамадзянінам Рэспублікі Беларусь прыналежнасці да нацыянальнай меншасці не цягне за сабой якіх бы там ні было неспрыяльных наступстваў.

Артыкул 3. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў, павінны выконваць Канстытуцыю Рэспублікі Беларусь і іншыя акты заканадаўства Рэспублікі Беларусь, садзейнічаць захаванню суверэнітэту і тэрытарыяльнай цэласнасці Рэспублікі Беларусь, паважаць традыцыі грамадзян усіх нацыянальнасцяў, якія насяляюць рэспубліку, іх мову і культуру.

Артыкул 4. Не дапускаюцца якое б там ні было прамое або ўскоснае абмежаванне правоў і свабод грамадзян Рэспублікі Беларусь за іх прыналежнасць да нацыянальных меншасцяў, а таксама спробы асіміляцыі супраць іх волі.

Артыкул 5. Ніхто не можа быць прымушаны да вызначэння і ўказання сваёй нацыянальнай прыналежнасці, а таксама да доказу нацыянальнай прыналежнасці ці адмовы ад яе.

Артыкул 6. Дзяржава гарантуе грамадзянам Рэспублікі Беларусь, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў, роўныя палітычныя, эканамічныя і сацыяльныя правы і свабоды, ажыццяўляемыя ва ўстаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь парадку, у тым ліку:

права на атрыманне дапамогі з боку дзяржавы ў справе развіцця нацыянальнай культуры і адукацыі;

права карыстацца роднай мовай, права выбару мовы стасункаў, а таксама права на свабоду выбару мовы выхавання і навучання;

права на заснаванне сродкаў масавай інфармацыі, выдавецкую дзейнасць, а таксама на атрыманне, захаванне і распаўсюджанне інфармацыі на роднай мове; права на ўстанаўленне культурных сувязяў з суайчыннікамі за межамі Рэспублікі Беларусь;

права вызнаваць любую рэлігію ці не вызнаваць ніякай, удзельнічаць у выкананні рэлігійных культаў, рытуалаў, абрадаў на роднай мове;

права на захаванне сваёй гісторыка-культурнай і духоўнай спадчыны, свабоднае развіццё культуры, у тым ліку прафесіянальнага і самадзейнага мастацтва;

права на стварэнне грамадскіх аб'яднанняў і ўступленне ў дзеючыя грамадскія аб'яднанні;

права свабодна выбіраць і быць абранымі ў дзяржаўныя органы Рэспублікі Беларусь на аснове ўсеагульнага, роўнага, прамога ці ўскоснага выбарчага права пры тайным галасаванні;

права роўнага доступу да любых пасадаў у дзяржаўных органах Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 7. Пры мясцовых Саветах дэпутатаў могуць стварацца і дзейнічаць на грамадскіх пачатках дарадчыя органы з прадстаўнікоў нацыянальных меншасцяў. Парадак стварэння гэтых органаў вызначаецца адпаведнымі мясцовымі Саветамі дэпутатаў.

Артыкул 8. Дзяржава ў парадку, устаноўленым заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, садзейнічае стварэнню ўмоў для развіцця адукацыі і культуры нацыянальных меншасцяў шляхам выдзялення з рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў неабходных для гэтага грашовых сродкаў.

Артыкул 9. Грамадскія аб'яднанні грамадзян, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў, маюць права ажыццяўляць прадпрымальніцкую дзейнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 10. Грамадскія аб'яднанні грамадзян, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў, могуць ствараць культурна-асветныя ўстановы.

Падрыхтоўка спецыялістаў для забеспячэння інтарэсаў нацыянальных меншасцяў у галіне адукацыі і культуры ажыццяўляецца ўстановамі адукацыі Рэспублікі Беларусь, у тым ліку на аснове дагавораў, заключаных з грамадскімі аб'яднаннямі грамадзян, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў.

Артыкул 11. Гісторыка-культурныя каштоўнасці нацыянальных меншасцяў з'яўляюцца часткай культуры Рэспублікі Беларусь і захоўваюцца дзяржавай у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 12. Забараняюцца стварэнне і дзейнасць грамадскіх аб'яднанняў грамадзян, якія адносяць сябе да нацыянальных меншасцяў, калі гэта супярэчыць заканадаўству Рэспублікі Беларусь аб грамадскіх аб'яднаннях, а таксама калі ўказаныя грамадскія аб'яднанні арганізацыйна звязаныя ці з'яўляюцца часткай палітычнай арганізацыі замежнай дзяржавы.

Артыкул 13. Грамадзяне Рэспублікі Беларусь незалежна ад нацыянальнай прыналежнасці карыстаюцца абаронай дзяржавы на роўных падставах.

Любыя дзеянні, накіраваныя на дыскрымінацыю па нацыянальных прыметах, стварэнне перашкод у рэалізацыі нацыянальнымі меншасцямі сваіх правоў, распальванне міжнацыянальнай варожасці, цягнуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.».